

крепостни селища в равнините на гордите одриси
и буйните беси ,вардещи главния друм към
Константиновия град. (X)

Ден и нощ ,в непрестанна смена робите си подава-
ли камъни и *кожи с вур и сухе тукла,*
Стените ^{*и издигани*} ~~расти~~ високи&горди и непристъпни и
надменните робовладелци ги гледали с чувство
на дълбоко доволство и сигурност. Никой не
можел да застраши имота и живота им. Силни войо-
вардели по границите&яки стени пазели селищага
им. Робите свеждали челоат които се струяли
ручей пот,мълчаливо си подавали тежките камъни&
нечуто процеждали проклетие &като следели с
изкривен встрани поглед отминаващите кочии и
белоликите хубавици които надничали от тях.

И хората разправяха чудни мълви,дали някога
били ,измислени ли,но с зрънце истина&ж неиз-
бежна истина в тях. Някога млад момък го повика
ли да работи ангария по тия стени&още преди пър-
вото нападение на северните племена.....

○ Близо 150 години не ги дехе ~~подривни~~ &
подривни ,от които ги дехе ~~отново~~
вземени ~~чез~~ голмото ~~от~~ ~~подривни~~
(?) през 230 година